

Suikerwier op Zee-eik. Dat dwergwier en kwastwieren op andere wieren groeien was algemeen bekend, dikwijls zijn die andere wieren hiermede zoo omgroeid, dat er van deze weinig of niets meer te zien is, maar dat een van onze grootste wieren op een zee-eik groeide had ik nog nooit gezien, totdat ik den zesden Februari op den Helderschen zeedijk tusschen de wieren rondscharrelende, een suikerwier (*Laminaria saccharina*) op een zee-eik (*Fucus serratus*) zag staan. Het was nog geen groot exemplaar, maar het viel toch dadelijk op.

Ik heb het complex meegenomen om het te drogen. De zee-eik was verder nog bezet met het zeedennetje (*Sertularia abietina*) wat eigenlijk heel gewoon is, maar toch aardig.

De Heldersche zeedijk is toch altijd een prachtige wiertuin, en dan het leven daartusschen, het zou alleen al een boekdeel vullen. Werkelijk daar is veel te zien voor natuurliefhebbers.

Koegras.

GERRIT DE BEURS.

Appelvink. Vrijdag, den 18en Maart jl. ontdekte ik toevallig in een tuin naast mijn woning een appelvink (man). Een viertal dagen heb ik hem waargenomen. Het vogeltje, opvallende door zijn typischen lichaamsbouw, was geheel niet schuw en sliep des nachts in een lage heester (laurierkers), eenige meters van het woonhuis. Hij zat veel op den grond. Doordien daarna de tuin is omgeharkt, heb ik niet kunnen constateeren, welk voedsel hij gebruikte. Besdragende heesters staan aldaar niet. Zijn vliegen is een aardig gezicht, vooral is het wit dan duidelijk zichtbaar.

Dr. van Peltlaan 37, Bergen (N.H.)

C. W. VAN VLEUTEN.

Appelvink. Naar aanleiding van Uw artikel over de appelvink wil ik U even mededeelen, dat in onzen tuin alhier de appelvink sedert October thuis is. Eerst heb ik er een waargenomen op hulstbessen, die ik als vreemde verschijning niet direct thuis kon brengen. Tegen Nieuwjaar gezien onder Amerik. vogelkersboomen, met den dikken witten snavel bijtende op de kersepitjes werd het duidelijk, dat de gast een appelvink was. Nu was meteen het vreemde geluid gedetermineerd, dat ik van drie, vier vogels in een hooge beuk al meermalen had gehoord in den herfst.

Graag zitten ze voor m'n raam in en onder een breede bellefleur en hun korte tiktak, tèk hoor ik in het dennenbosch, vlak tegen onzen tuin aan. Ze zijn van eind October af niet weg geweest. Wanneer ze precies gekomen zijn, durf ik niet te zeggen.

In 1934 en in 1935 hadden we twee paren goudvinken om dezen Apriltijd in de Malus-sierboomen, flinke, groote, waaruit we opmaakten, dat het volgens Uw beschrijving de Noorsche moest zijn. Die zijn echter de paar laatste jaren niet meer teruggekomen.

Nog even wil ik opmerken, dat alle erwten en tuinboonen in den tuin prachtig groen staan en er geen enkele door den appelvink is geconsumeerd!

's Zomers is hier de Vlaamsche gaai heel erg schadelijk voor het boomfruit.

Leersum.

Mej. C. MULDER.

Witte Merel. In den afgeloopen zomer wandelde ik nog al eens in het park van het kasteel „Oud Poelgeest”, gelegen ongeveer in het midden van den driehoek Leiden-Warmond-Oegstgeest. Ik kreeg toen een glimp van een vogel — zoo tusschen de takken en bladeren door — die ik niet terstond herkende; daarvoor was de tijd van waarneming te kort. Nu, vóór eenige dagen, kreeg ik hem weer te zien en kon ik hem ongemerkt tot op een paar passen naderen, waardoor ik kon vaststellen, dat het een merel was, — met een witten kop. Bij navraag vernam ik van een plantsoenwerker in het nabijgelegen „Leidsche hout”, dat hij zich daar het vorige jaar ook al vertoond had en dat er „velen waren, die er op loerden”.

Oegstgeest.

P. VAN DER WEL.

